

Atsiliepdamas į tokį padėkos laišką, kongresmanas Tom Corcoran /dem. IL/ pranešė dr. K. Šidlauskui, jog jis siekia Kongrese praversti rezoluciją, kad būtų nutraukta Jaltos sutartis, kuri be pačių gyventojų sutikimo daugelį sričių paliko sovietinėje kontrolėje. Tos sutarties poveikyje ir Lietuva, Latvija bei Estija paliktos Sovietų Itakos zonoje. Atšaukiant tą sutartį, būtų parodyta, kad Amerika solidarizuoja su pavergtu rytinės Europos tautos siekiais.

Nepriklausoma Lietuva

Už Lietuvos išlaisvinimą! Už ištikimybę Kanadai!
Pour la libération de la Lituanie! Loyauté au Canada!
For liberation of Lithuania! For loyalty to Canada!

LEIDĖJAS "NL" SPAUDOS BENDROVĖ.
REDAGUOJA - REDAKCINĖ KOLEGIJA
TELEFONAS: (514) 366-6220

Second Class Mail. Reg. Nr. 1952. Return postage guaranteed.
Postage paid at Montreal, CP. Published by the Independent
Lithuania Publishing Co., 7722 George St. LaSalle, P.Q.
H8P 1C4

Metinė prenumeratos kaina \$ 18.00
Rėmėjo - \$ 25.00

P.S. Bendradarbių ar korespondentų spausdinamos mintys nebūtinai turi atitikti redakcijos nuomonei. Rankraščiai gali būti trumpinami ir taisomi redakcijos nuožiūra, gražinami tik iš anksto susitarus. Už skelbimų turinį redakcija arba leidykla neatsako.

IŠ ČESLOVO SENKEVIČIAUS KALBOS PASAKYTOS VASARIO ŠEŠIOLIKTOSIOS PROGA MONTREALYJE 1984 m.

"Netiesa, kad tikrai žmonės kalba. Netiesa, kad tikrai miškų ošimas šneka pavargusiam artojui ar gimusiam poetui.

Gerai įsiklausykime ir girdėsime, ką sako akmenys - senų ir restauruojamų pilių... Ir tie, kurie išmėtyti tėviškės laukuose - vieninteliai buvusių sodybų liudininkai... Ir tie, kurie paženklinoti vardais ir ornamentais amžino poilsio vietose.

Kam tas tylusis ir gaudus jų kalbėjimas stringa širdin, tas jaučia, kad Vasario 16-toji jau seniai nebėra vien tik data. Vasario 16-toji per 66-ris metus, kaip gailinantis kalnų upelis vis būdavo lietuviško stiprėjimo šaltniu. Arba - tai buvo lašėjimas kraujo lietuviškai gyvybei palaikyti.

DVIDEŠIMT DVI Vasario 16-tos švėstos Lietuvoje buvo didelio džiaugsmo šventės: esame laisvi, turime savo valstybę ir kuriame visokeriopą pažangą. Dvidešimt trečioji - OKUPACINĖ. Drąsus jaunuolis iškėlė trispalvę Gedimino Pilies bokštą ir dėl to buvo sušaudytas.

...Toliau gi, metai po metų, nežiūrint sąlygų ir nepatogumų, vis susirinkdavome minėti nepriklausomybės atstatymo sukaktį. Skaitmums dėjos prie skaitmens, lūkesčiai keitėsi ir blėso, politikavimai aprimo, užjūriuose gyvenimas apsiopynė aukštesnio stiliaus ornamentika. Ne kartą mes jausdavomės esą lieliu teatro vaidintojai, tampomi ir sukiojami, kad supanašėtume su gyvais šio krašto žmonėmis. Bet dauguma mūsų buvo melabaitoje scenoje negabūs - mes išlikome ir toliau sau žmonėmis. Užsitarėme, apsitvėrėme su visais veiksmais ir minėjimais. Tai buvo mūsų bazė ir išeities taškas tolimesniems uždaviniais vykdyti. Bet per tą laiką tarp mūsų susiformavo trys pagrindinės išeivių grupės. Pirmoji - išibėgėjusių tradicininkų "ach, kai mes buvom jauni". Vis žvilgsnis atgal ir atgal. Antrieji - savųjų kiemų mylėtojai. Galima tik džiaugtis prabanga ir grožiu, apsitvėrus aukštomis nieko nežinojimo tvoromis. Trečioji - natūraliai išlikusi - tai mūsų jaunimas. Dviejų gyvenimų eksperimentalistai. Vienas: šeima, lietuviybė su visomis organizacijomis ir parapijomis; kitas - vietinė aplinka, mokyklinė kalba, pasiruošimas gyvenimui. Kas abu tuos gyvenimus sudėino, tas išliko mums. Ir mes šiandien tik apie tokius kalbame.

Šiuo metu visos čia minėtos grupės, jei kiekibiškai ir nepanašios, tai kitais požiūriais bendruose siekiuose reikšmingos. Vienas dalykas labai akivaizdus - stradinio sustingimo grupė gana greitai riedėjimu mažėja. Mūsų nesekmei /nenorėčiau pranašauti/, bet atrodo, didės ir savųjų kiemų garbintojai, aiškūs bendrųjų reikalų pasyvistai, kurių tarpe dar vis pasitaikys asmenų paskirinių pinigų fondams sudėino, kas daugiau prašo, ar patinka. Šioje grupėje mašysis įvairaus amžiaus tautiečiai: profesionalai ir paprastieji egoistai.

Kas belieka? Ateities horizontus su spalvingomis detalėmis tegali įžiūrėti jaunos ir stiprios akys. Tenka tik džiaugtis, kad ieškančių to lietuviškojo horizonto atsiranda vis daugiau. Jie kaip magnetas vieni kitus traukia ir dažnai jau ne girtąja kalba kalba už mus visus, rūpinasi Lietuvos likimu, nebijo prie problemų prieiti arčiau, tautinį sąmoningumą išsiugdyti šeimose, organizacijose, savitgalio mokyklose, dabartinės Lietuvos pažinimu, kilmės vertinimu ir asmeninės laisvės branginimu. Tas tautinis sąmoningumas, savųjų šaknų rūpestis - gas prižiūrėjimas yra patstipriau - sia pagrindas čia užaugusiam lietuviui žibėti plačiojoje krašto mozaikoje sava spalva ir būti naujingu lietuviškam gyvenimui ir Lietuvai. Žibėjimą pradedusiai daliai telieka bespalvės dulkės.

Negalima būtų teigti, kad jaunoji karta ateina. Ji jau yra atėjusi. Įvairių veiklų ir poreikių susigrūdime ji paduoda jau naują toną. Tao sveikintinas aktyvumo pažimys, nors ne visų vyresniųjų vienodai vertinamas. Bet, kaip ten bebūtų, kokie vertinimo ar nerimo šūksniai be pasigirstų - viena yra aišku, kad natūrali gyvenimo slinktis jaunuosius tempia į kalno viršūnę, kitus jau leidžia žemyn. Tačiau atsimintina, kad ir abiejose to kalno pusėse žmonės - jauni ir seni - nėra vienodi. Todėl vertinimas čia negali atsiremti tik į amžių. Mūsų gyvenime vertas yra tas, kuris nebijo pareigų ir stengiasi jas gerai atlikti. Visi kiti gal jie ir labai puikūs ir kultūrin-2 psi.

gi žmonės, bet mums reikia pirmiausia gerų lietuvių. To labai reikalauja šiuolaikinė padėtis. Savo paskirtį išeivijoje suprantančių tautiečių reikės ir ateityje. Misijs uždaviniai ir šiandien dar vis simbolizuoja Vinco Kudirkos stulpais.

Kas sugeba pareigingumo pagrindu pasirinkti žmones, tam visuomeninio darbo našta nėra persunki. Dviejų, o kartais jau ir trijų kartų susimaišyme būtinas tėra nuotaikų ir pažūrų balansas. Jis įmanomas, jei vieni kitus stengsis daugiau pažinti. / b.d. /

ĮŠ E L T O S Informacinio Biuletenio Specialios Laidos/ ANTANAS TERLECKAS

/tęsinys/

Condemning my viewpoint, he ended the "conversation" with these words: "You did not see how we crushed the Hungarian counterrevolution. If you, Lithuanians, had seen it, you would not raise your heads. Lithuania! Like a flea, we will /the major made an expressive move with the nail of his large finger on the table/ your Lithuania - and there is none!"..

Forced Into Mental Hospital

On September 4-th I was thrown into cell 379 of the mental hospital prison. It is impossible to express in words the atmosphere and tortures of its prisoners...

Once in a while dr. Strimaitienė visits the cell. But in her eyes one can see nothing but a burning hatred for her patients. As a rule, one is not called for interrogations from the mental hospital. But interrogator Vasiliauskas, in an effort to increase the pressure, considered it necessary to invite me and to tell me that my wife, after an operation, is in a hopeless state, that the children are left alone, that I am considered to be schizophrenic and, in addition, new evidence in my case had been found. At the same time the interrogator spread rumors in Vilnius that I was in a mental hospital. He tried to convince my wife that a cruel punishment was awaiting me and that that it would be better for me if she confirms my mental illness. My wife answered this with two protests.

On October 8-th dr. Senionienė called for me. Before beginning the conversation, she gave me some kind of a pill. She was interested only in my political conviction and argued questions that would only be heard from a KGB worker. As I left, she asserted that I will have "to be a guest" in this hospital until the spring. However, four days later I was called to a commission which, it seems, was convened only to sign the previously prepared decision that I was sane.

If my wife had not protested, I would have been released from here in ruined health, as happened to the candidate in the technical sciences Mindaugas Tomonis.

A Dangerous Year in Prison

From the cell of the hospital one is usually transferred to the interrogation wing of the prison. For three days I was also placed in a solitary confinement room with broken windows. Afterwards I was thrown into cell 149, where a chronic mental hospital patient, the murderer Stasys Jonaitis and another one feigning insanity, were confined. Here conditions were more unbearable than in the mental hospital cell. Only after my persistent protests was I transferred to the cell 173, where the majority of the prisoners were relatively healthy. But whenever I looked at the piece of glass which served as a mirror, a totally sick looking man peered at me...

Once in a while they allowed me to see my brothers. Since my wife was seriously ill, the news and meetings were never happy. The pressure during the interrogations was also intensified... At the trial, the defence lawyer demanded my acquittal, since my guilt was not proved. Nevertheless, I was sentenced to one year.

The remaining five months were filled with grater dangers. Despite my requests to be in isolation, I was transferred to a general cell. Here, among the criminals it was difficult to protect one's dignity. They would take away things, beat up the weaker. Eighteen would gang up to one. They also forced me to participate in the beatings. After I refused, they threatened that I in the event the one being beaten died, they would testify that I was the instigator of the beating.

On January 18, I was placed among 750 criminals in the Vilnius strict regime camp in the former church of the Heart of Jesus /of the Sisters of the Visitation/ and in the convent attached to this church. Here, the vigilant eye of the KGB was also felt.

KGB Focuses on Children

After returning to my family, I hoped that I would have suffered enough for my political and nationalistic view so that the KGB would leave me in peace. But my hopes were in vain...

My children also received the attention of the KGB. Major Krasnikov, during a search, asked my wife's mother whether her son-in-law was not hindering her grandchildren from becoming Soviet men. I was reminded of them more than once during the interrogations. At school they received "special" attention; e.g., on May 14, 1974, the counselor of my son Gintautas invited my wife and informed her of the concern of the school officials, that our 15-year old son "on such a day" /it was the anniversary of Romas Kalantas self-immolation/ disappeared somewhere for a whole hour... But I doubt that all this "concern" affects my children more than life itself. And life differs a lot from what they are taught in the schools. Searches, arrests and KGB summons affect my children more than Soviet or anti-Soviet propaganda. They were searched before being born! /In 1957 my wife was eight months pregnant during a search and a few days later she gave a

birth to our son Ramūnas/. Later their book cases and clothes were searched. Ever since in 1972 the KGB car GAZ-69 carried me away, the three-year old Ramūnas is afraid of cars of that model. After returning from courtroom, he told his grandmother that when he grows up, he will blow up all prisons. And no one incited him.

"To Turn Me Into An Obedient Robot"

One comes to the conclusion that all of the KGB efforts to "reeducate" me are intended solely to frighten me, to break me physically and mentally and turn me into an obedient robot. Many chekists have told me this to my face without any scruples and not just once.

Since there are many Russians and Jews among my friends, the chekists try to frighten them too, that they are on friendly terms with people whose hands are stained with blood. God grant that the hands of our opponents would be so clean.

/to be continued/

VIDURINIŲ RYTŲ PROBLEMOMIS

su politiniais, ypač labai komplikuotais Vidurinių Rytų veiksniais nėra taip paprasta, kad būtų įmanoma nuspręsti schematiškai jų ateitį. JAV gal ir nebūtų taip labai suinteresuotos V. Rytų ateitimi, jei ne Izraelio valstybė, kuri yra artimai supinta su savo globėja JAV. Gal to artimumo ir nebūtų, jeigu žydų tautybės Amerikos piliečiai nebūtų čia taip įtakingi ir kad jų kapitalas neturėtų lemiamos įtakos JAV politiniam gyvenime. Todėl suprantama, kad Izraelis, nors ir buvo sukurtas smurto keliu, išvarant milijoninę palestiniečių masę, bus kiekvienu atveju apsaugotas nuo sunaikinimo visu JAV pajėgumu. Tam faktui priešpastatoma naivi galvosena ir svajonė tų palestiniečių tremtinių ar jų vado Arafato apie Izraelio valstybės panaikinimą. Jų Izraelio valstybės nepripažinimas yra ryškus nesiskaitymas su realybe, kas būtų lygu tikėti, kad sieną galima pramušti kaktą.

Antra vertus, Izraelis yra ne tik visiškai tikras dėl savo egzistencijos. Jis nerodo ir jokio palinkimo grąžinti arabams, taigi ir palestiniečiams, vakarinę Jordano okupuotą dalį ir Gazos sritį. Atvirkščiai - be perstojo rekvizuoja arabų valdomas žemes, steigdamas ten vis naujas gyvenvietes. Reiškia, nežiūrint, kad, tarpininkaujant prez. Carter'ui buvo susitarta dėl arabų - palestiniečių autonomijos /Camp David susitarimas/, Izraelis aiškiai nusistatęs įjungti tas abi sritis į savo valstybę, o visi ginklai ir bet kurie vadindamas jas Judėa ir Samaria.

Neatrodo, kad Izraelis bijotų būti supančiotu daugiau kaip dešimteriopai gausenų arabų. Nūdien ne gyventojų skaičius lemia politinę, bet moderniški ginklai. Tokių, labiausiai ištobulintų turi Izraelis. Jei Sovietai tik suktais būdais gauna JAV aukštes karinės technologijos atsiekimus, tai su Izraeliu visai kitaip. Ką JAV mokslininkai atsiekia naujo karinių tyrimų centruose /o tai užima daug laiko

ir pareikalauja bilijoninių užvaldymo, nežino gallestinumų/, tą Izraelis gauna gumo sąvokos. Ar fanatizmo kaipo artimas, globojamas ir

PIRMASIS LIETUVOS HERBAS

Pirmasis Lietuvos herbas buvo Gedimino stulpai, bet vėlesnis - Vytiis. Laimingu būdu išliko Vytauto anstpaudų atspaudos. Ant abiejų matome šuoliais jojančių karžygių pakeltą kardu. Vienoje skaitome: Sigillum Witaw Ducis Trac Gra/tia/ D/ei/. Reiškia - Antspaudas Vytauto, Trakų kunigaikščio iš Dievo malonės.

Antroji vėlesnė, kaip tai matyti iš antspaudų švelnesnės technikos ir Vytauto pasivadimu jau Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio. Apie Vytų, viduryje aptinkame - žodžius: Sigillum Alexandri al/ias/Witowd De/i/ gra/tia/ Magni Ducis Lituan/iae/ -Aleksandro - Vytauto iš Dievo malonės Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio antspaudas.

Iš K. Jasėnas, 1940/

NEPRIKLUSOMA LIET'VA

VAINIKAS * KRYŽIUS * LELIJA

ANTOLOGIJA

VAINIKAS o KARYŽIUS o LELIJA. Kazimierinė grožinės literatūros antologija. Redagavo Alfonsas Tyruolis. 328 psl. Dailininkas- Vytautas O. Virkau. Išleido Lietuviškos Knygos Klubas 1984 m. Kietais viršeliais \$12, -minkštai- \$9. Antologijos paruošimu, redagavimu ir išleidimu rūpinosi Šv. Kazimiero 500 metų mirties sukaktuvių komitetas. Jo darbą tiesioginiai parėmė Lietuvių Fondas ir JAV LB kultūros Taryba iš jai Lietuvių Fondo skirtos sumos. Minint Šv. Kazimiero 500 m mirties sukaktį, į šią antologiją surinkti kūriniai, ar jų ištraukos yra 38 poetų, 12 beletristų ir 8 dramų veikalų ištraukos. Aplanko paveikslas Šv. Kazimieras- Lietuvių liaudies grafika, atspausdinta iš vienos lentos, su įrašu.

Seminarai

L. Dobilas

2. /tesins/

- Kam tos vaikystės? Ji jau seniai vėjuose ir lietuje ištirpo, - bandė protestuoti vienas klausytojų.

- Žinai mielas, - pyktelėjęs nutraukė jį dėstytojas, - laisva valia, gali neklausyti ir drožti prie moterų ar korėjų! - Ir vėl grįžo prie temos. - Vaikystė, tikras apasakų pasaulis, tik giliai namuose būdami pagalvokite, daug stebuklingų valandėlių sau susigražinsite. Tada ne tik tavo draugai, bet ir gyvuliai tave supranta ir kiekvieno kalba buvo visapusiškai aiški. Čia, žiūrėk, koks nevykęs kelmas po kojų pasipynė, ir krisdamas, skaudžiai užsigavai. Skausmui praėjus, negalėdamas skriaudos užmiršti, grįžti prie jo su piktais priekaištais, kartais ir su rykštele jam užvanoji. Pastovi, apžiūri iš visų pusių. Pajunti, kad ir jis skundžiasi, jog užkliudamas galėjai jį dar skaudžiau užgauti, nes jis negali, kad ir nori, pasitraukti. Imi ir atsiprašai. Aišku, jis žino reikalą, pasižada ateityje apsivalyti nuo žolių. Taškydamasis, šlapias ir purvinas atbėga Margis, kaip visada, didelis pramušgalvis ir dabar tik išvaikęs iš kelmynės pempes. Ką galvoji, galėjo "bedušnikas" jos perėti pradėtus kiaušinius sudaužyti. Bari jį ir mokai taip nedaryti. Jis tavęs, vizgindamas uodega, klauso ir atsiprašydamas, palaižo ranką. Taika atsatyta, ir vienas kitą pralenkdam, bėga pas motiną, gal kas naujo ir skanaus, motinos ilgo kvolduoto sijono kišenėse paslėpta. Margis reikalą gerai žino ir toliau užsislėpęs laukia. Nėra ir kalbos, kad ir jam to skanėsto dalelė liks, nors, mama griežtai įspėjo:

- Žiūrėk tu man, tik pats suvalgyk, o šuniui neduok!

Nors gerai žino, kad taip negalės būti, bet perspėjimas paveikia, ir tik mažesnė dalis Margiui galgonui tenka. Nėra laiko atsakinėti motinai, dar tiek daug reikalų nesutvarkyta: kalakutas nepaerzintas, maži, akli kačiukai neapžiūrėti ir likę laukai neaplakstyti!

Visi žinom, kad nuo pat mažų dienų pradėti eiti gyvenimišką mokyklą. Reikia prie visuomenės prisitaikyti ir nuo mažų dienelių studijuoti gal dar daugiau, kaip kad sugus. Greitai sužinai, kam reikalui esant, reikia ranką pačiuoti, kad saldinių gautum; kaip, nulenkus galvą, ar tintis prie klebono kalendros metu, kad mažiau klausinėtų poterių. Gerai žinai, kad nereikia nusilenkti tam nevidonui kalakutui, bet, jei niekas nemato, -balos jį traukia, taip skaudžiai jis su sparnais užvanoja... O jau jei pašaipūnas kaimyno Juziokas tai matytų! Mat, jis vyresnis, reiškia daug žino; tai turi tą nelemtą kalakutą pulti, nors kova ir būtų nelygi ir skaudi. Tokiais atvejais geriau ir skaudžiau nukentėti, negu kad kelias savaites akis svilinti. Apie tai gali ištisas valandas pasakoti, bet matau, jau Juliui nebepatinka. Tikrumoje, tai darbas mūsų Pranutės, kuri to amžiaus didvyriams kuria poetas ir pasakėles rašo.

- Kai dar ganyti nereikėjo, pusė bėdos, - kažkuris iš kampo atsiliepia. - Anksti reikia keltis, Kojų blauzdos susiražo, velniškas darbas ganymas...

- Iš vaikystės pereinant į jaunystę- labai neaiški riba, - tęsė pasakojimą toliau, - kad ir pats jos dažniausiai nepastebi ją peržengdamas. Kada tave tėtis išveža į miestelį mokslų eiti pas visai svetimus žmones, pasijunti labai mažytis, niekam nevertas ir nieko nežinąs, Tik pamau 4 psl.

žu prie to pripranti ir jau už kelių savaitėjų, parvažiavęs savaitgaliui su skirtinga ir nekasdieniška apranga, bemačiant pakyl, kaip gaidys ant tvorės. Tampa ir vyresnieji žymiai artimesni. Rodos, nuo to laiko palieki savo vai- kystę negrįžtamai. Tada pradėti jausti, kad ir kažin ką gali padaryti, tik kad vaiku ar pienburiu kas nors tavęs nepavadintų. Ta graži ir miela jaunystė! Ne tik ji neša grožį ir malonumus, bet kartu apkrauna sunkiomis pareigomis pasiruošti tikroms žmogaus gyvenimo valandoms - mokyti, sekti ir žiūrėti. Dievas ir tėvai davė viską, kas reikalinga, bet jau toliau gyvenime turi stengtis ir daug dirbti. Čia jau tau Dievas nebegali duoti, gali tik padėti, turi pats imtis, kad savo atsiektum.

- Tikra teisybė, - kažkuris patvirtino. - Jei taip kam dabar prašant, Dievas duotų, tai visi pradėtų Jo suklaupę prašyti maldauti, ir dalink visiems jau jei kartą pradėjai. Taip būtų, kaip dabar pas mus čia Kanadoje yra. Prisime- nu, - tęsė toliau, matyt ekonomistas, - pradėjai kokį darbą seniau dirbti. Sakykim, sau bazužėlę statyti, - pulkai prie tavęs dirbti norinčių prisistato ir už mažą kainą sutinka padėti. Pabandyk dabar ką nors prisišaukti! Jei kuris pa- sirodys- dešimtimis už valandą norės gauti. Kodėl tu gal- voji, taip yra? Ogi, kad valdžia primoka. Kvailas dirbti, jei ir nedirbant gali gauti. Mano nuomone, reikia visus nedirbančius surinkti ir su tomis darbo kolonijomis tiesti kelius ir kitokius viešuosius darbus atlikti. Nebūtų valka- tų, ir valdžia pinigų turėtų, - išdidžiai baigė tvirtinimą klausytojas.

- Blogiau, prieteliau, - grįžo prie temos dėstytojas, - kad čia demokratija ir taip, kaip pats sakai, negalima pa- daryti: konstitucija neleidžia suvaržyti asmens laisvę. Dirbi, mokaisi ir seki gyvenimą, iki vieną dieną su tuo visagalinčiu diplomu įsijungi į visuomenę. Pradedi dirbti ir kartu kovoti su rūpesčiais ir gyvenimo vargiais. Bal- taplaukės ar brunetės pradeda vilioti. Be jokių piršlių, pradėti sparną kaip kalakutas, aplink jas rėžti. Viena ge- ra, kita dar geresnė, o žiūrėk trečią galėtumei į mažą baltinių kišenėlę patalpinti - tokia lieknutė ir taip meiliai šypsosi. Bematant tų meilės monų tampi taip sujauktas, kad vieną dienelę nejuokais pradėti norėti, kad ji į tavo ki- šenėlę imtų ir įsirangytų- atsitūptų, kaip paukštėlis į liz- delį. Papūtusi rausvas lūpytes ir suraukusi antakėlius, staigiai atsisukusi ištaria:

- Manai, kad koki pamestinukė esu? Jei nori mane tu- rėti ir mane myli, kalbėk su mama ir tėčiu.

Duoda aiškia suprasti, ką turi daryti, o mylimoji mer- gaitė turi pakankamai laiko surinkti visas reikiamas ži- nias. Savaimė aišku, surinks jų daugiau, negu tu pats apie save žinai. /bus daugiau /

Iš antologijos VAINIKAS • KRYŽIUS • LELIJA

Leonardas Žitkus

PIEMENĖLIS PAS KARALAITĮ

Girdėjau pasakoj - tarnai gėles karaliui barsto. Ir žydi jos, ir džiugina pilin užklydusį našlaitį. O aš radau jas vystančias ir atnešiau prie tavo karsto, Šventasis mano žemės karalaiti.

Radau jas vystančias - ir nesuvilgė rasos, Tik atsiduso Viliją, tik lenkės maldai lankos... Aš per lankas atkeliavau ir suklupau prie tavo karsto basas,

Prieš karalaitį piemenėlis menkas.

Ak, neprašysiu aš pilies, nei jos takų, žemčiūgais klotų, Tik tai - kad grįžtų vasaros tos pačios, Kad piemenėlio dūdelė tavo meilę atkartotų, Kad būtų laisvos mano lankos plačios.

Leonardas Andriekus

ŠV. KAZIMIERUI

Geso Tavo rūmuose žiemos naktim žibintai, Nušlamėdavo triukšmingų puotų užesys, - Tu jautei, koks poilsis saldus, kai sniegės krinta Ir prasiveria sapnų šalis šviesi.

Šnaudė Vilnių apsnigti kalnai, laukai ir girios, Šnaudė Gedimino Vilkas Paneriuos, Tik Tu, baltu berželiu gilioj maldoj pasviręs, Prie bažnyčios durų laukdavai aušros.

Gal jautei tada, jog amžinai reikės budėti - Neišleisti Lietuvos sodybų iš akies: Ir kai laisvėje ramiai šlamės klevai pas klėtį, Ir vergijoje, kai Nemunas krauju tekės.

Šiandie, Tavo šventėje, vėl baltos sniegės krinta, Tik netilsta mūsų verkimo užesys... Bet mes turime Tave - tamsybėj degantį žibintą Ir vis laukiame, kada pakils aušra šviesi.

MULTICULTURALISME

Būti kanadiečiu ... pakalbėkite su Eddy Toussaint!

Eddy Toussaint šokio kompanija yra davusi spektaklius, susilaukusius aukšto įvertinimo visoje Kanadoje.

Nenuostabu!

Eddy Toussaint priklauso etninei grupei, kuri prisideda prie kanadiškos kultūros polėkio.

Daugiau informacijų gausite susisieki su valstybės sekretoriatu savo apylinkėje arba parašydami: Section "M" Secrétariat d'État Ottawa K1A 0M5

Daugiakultūrizmas ... tai realybė

(Cette annonce est traduite par "Nepriklausoma Lietuva")

Multiculturalisme Canada Hon. David M. Collenette Ministre d'État

Multiculturalism Canada Hon. David M. Collenette Minister of State

Canada

Vienintelis lietuvių bankelis Kanadoje

— Iškūręs nuosavuose namuose —

HAMILTONO LIETUVIŲ

KREDITO

KOOPERATYVAS

TALKA

830 Main St. E.

L8M 1L6

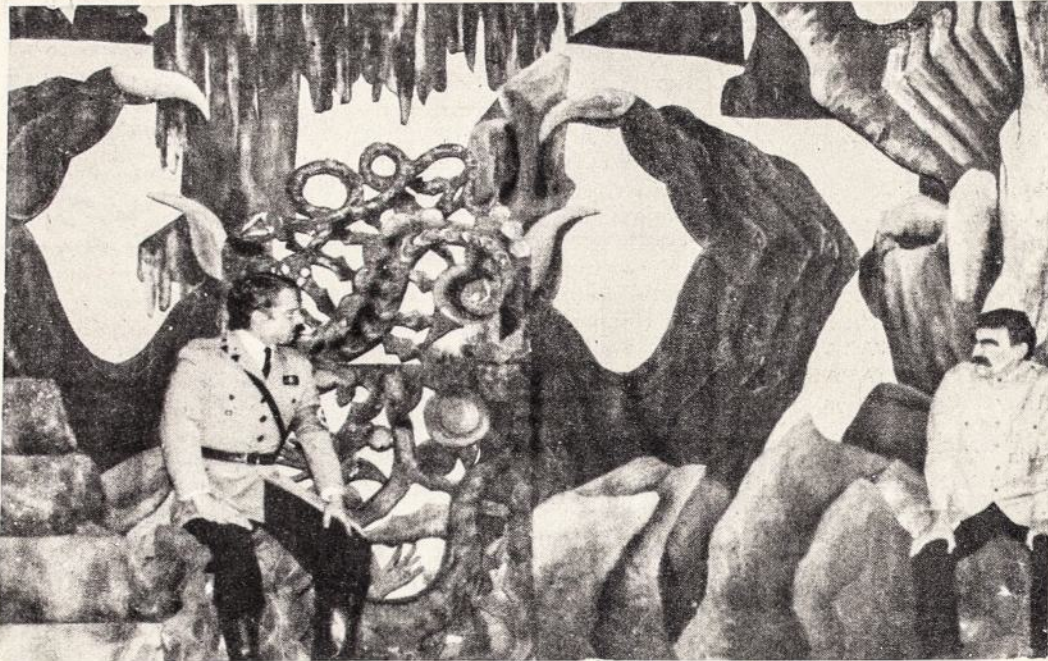
Tel.: 544-7125

Kviečia visus lietuvius pasinaudoti teikiamais patarnavimais

MOKAME UŽ:	IMAME UŽ:
depozitus (P.C.A.) 6%	asmenines paskolas 12 1/2%
santaukas 7 1/2%	nekilnojamo turto l.m. 10 1/4%
kasdienines palūkanas 7%	nekilnojamo turto 3 m. 12%
už santaupas 9 1/2%	variable 10 1/2%
term. depoz. 1 m. 10%	Nemokama gyvybės ir asm. paskolų drauda
term. depoz. 3 m. 10%	Nemokamas pilnas čekių aptarnavimas
reg. pensijų fondo 9 1/4%	
90 dienų depozitus 9%	

DARBO VALANDOS: pirmadieniais, antradieniais ir ketvirtadieniais nuo 10 v.r. iki 5 v.p.p., trečiadieniais nuo 10 iki 1 v.p.p., penktadienį nuo 10 v.r. iki 7 v.v., šeštadieniais nuo 9 v.r. iki 12 v.r.

hamilton

Klevelando "VAIDILLOS" teatro pastymo "Posėdis Pragare" scena: Hitleris — Paulius NASVYTIS ir Stalinas — Romas APANAVIČIUS, požemyje. Šis vaidinimas bus statomas Hamiltone š.m. balandžio 15 d. 4 v.p.p. Westdale gimnazijos salėje, 700 Main St. W. Nuotr. V. Bacevičiaus

"POSEDIS PRAGARE"

ATVYKSTA Į HAMILTONĄ

Kanados Lietuvių Bendruomenės Šalpos Fondo Hamiltono Skyriaus komitetas, užbaigęs sėkmingai 1983 m. piniginių vajų, bet norėdamas sukelti daugiau lėšų šalpai, pasiūlytė Cleveland'o "Vaidilos" Teatrą, vadovaujamą energingo režisoriaus Petro Maziulio, su įdomiu vaidinimu "Posėdis Pragare". Vaidinimas bus statomas š.m. balandžio 15 d., sekmadienį, 4 val. p.p. erdvoje Westdale Gimnazijos auditorijoje, 700 Main St., West

POSEDIS PRAGARE yra Algio Rukšėno 3 veiksmų politinė satyra. Šis veikalas pirmą kartą buvo suvaidintas su dideliu pasisekimu Cleveland'e, o antrą kartą jau Čikagoje Jaunimo Centre 1983 m. lapkričio 24 d., VI-tajame Teatro Festivalyje. Čia laimėjo tris premijas: už geriausius kostiumus, už gražiausias dekoracijas ir už iškiliausią pastatymą. Po VI-tojo Festivalio spaudos pasisakymai

apie pastatymą "Posėdis Pragare" buvo labai gražūs 1983 m. gruodžio 10 d. "Draugas" rašė: "Prieš akis neįprastų pragarui spalvų pasaka: ryškiai žalia, violetinė, geltona, ryškiai mėlyna, vinytinė-scenoje tarsi choreografuotas stilizuotas kipšų baletas. Liejasi iš karto energija, dinamika, jaučiasi įtampa ir žodžio tempas. Po grindžio ar požemių viešpatų kartu su jo padėjėju Lucifurgu ir visais kipšais-pavaldiniais stengiasi ištaisyti istoriją, kurią žmonės žemėje ne visai tiksliai užrašė. Kur teisybės, jeigu tik už vieną nusikaltimą būvę angelai turi amžinai pragare kentėti, kai už daug blogesnius kriminalus žemėje žmonės išteisinami? Pragare susitinka du žmonijos despotai: Stalinas ir Hitleris, vienas kitą pasmerkdami... Žalčių motyvais originalūs kostiumai, įdomūs šviesų efektai, blizgančios kaukuolių akys, priderinti muzikos intarpai, efektingi varpai svarbaus posėdžio metu, — visa tai su-

montreal

PATIKS LINIMAS:

Londono korespondencijų autorius L.E. prašo patikslinti žinutes: "A. Grigelienė mirė 1983 m. lapkričio 27 d; ir...

Leono Pociaus žinutėje turi būti: "Liko dukterė Birutė ir du sūnūs Alfonsas ir Edvardas".

KADAIS E-VIENA ME "NEPRIKLAUSOMOS LIETUVOS" SPAUDOS BALIJE-MONTREALYJE. Šiemet SPAUDOS BALIUS bus GEGUŽĖS mėn. 5 d.

HAMILTONO "RAMBYNE" JAU PRASIDEDA GYVENIMAS

Į Hamiltono lietuvių pensininkų namus RAMBYNAS pirmasis atsikėlė A. Žulys. Jis labai patenkintas ir butu ir visa kuo RAMBYNE.

Antroji atvykusi nauja gyventoja — S. Elvikienė. Jie pasisūlė paaugoti į mažiau pensijų gaunančių gyventojų fondą, norėdami paremti lietuvių pensininkus.

T. ir D. Bidos RAMBYNUI paaugojo salių apstatymui sofą, 4 kėdes ir dirbtuvei stalą.

KINGSTON

DAIL. A. TAMOŠAIČIO PARODA KINGSTONE

Kingston'o Ont., Viešoji Biblioteka pakvietė dail. Antaną Tamošaitį su rengti savo parodą, kuri buvo atidaryta KOVO 19 d., ir vyks iki BALANDŽIO 13 d.

Parodoje yra 25 tapybos darbai ir 66 ekslibrisai.

• Dail. Anastazija TAMOŠAITIENĖ ruošiasi parodai Rochester'yje, JAV balandžio mėnesį.

Vienas iš dail. A. Tamošaičio ekslibrisų

PENKMETIS "GINTARINIŲ AIDŲ" PROGRAMAI

Š.m. sausio mėn. 13 d. suėjo 5 m., kaip veikia LIETUVIŠKA RADIO PROGRAMA "GINTARINIAI AIDAI" Hamiltone, Stotis C. F. M. U. — F. M., 93, 3, McMaster University.

GINTARINIAI AIDAI yra vienintelė lietuviška radio programa, kurioje dirba tiek daug bendradarbių, pasikeisdami kas sekmadienį.

Ši lietuviška radio programa prasidėjo studento Eduardo STUNGEVIČIAUS iniciatyva, kuris tuo laiku studijavo McMaster Universitete elektros inžineriją.

Pradžioje ši stotis buvo girdima tik tai Universiteto ribose, vėliau gavo iš Kanados valdžios ir Radio Televizijos Telekomunikacijos Komisijos leidimą stotį padidinti. Dabartinės stoties signalai siekia visą Hamiltoną ir apylinkes apytikriai 20 km. spinduliu.

Studentų nutarimu, savaitgaliai buvo paskirti daugiafunkcinėms programoms. Ši radio stotis yra išlaikoma Studentų Unijos ir McMaster Universiteto administracijos. Programa yra

grynai kultūrinė ir nedaro jokio pelno. Šia lietuviška radio programa gali pasinaudoti visos lietuviškos organizacijos veltui. Visi lietuviškos veiklos skelbimai ir pranešimai yra skelbiami nemokamai.

Programai pradėjus veikti, tuo laiku buvęs jos vedėjas ir įsteigėjas Eduardas STUNGEVIČIUS pasikvietė pagelbon studentę Aušrą PLEINYTĘ. Vėliau į GINTARINIŲ AIDŲ pranešėjų eiles įsijungė studentė Dalia JARSKAITĖ, inžinerijos studentas Antanas RAŠYMAS ir jaunas gimnazistas Eduardas LAUCKAS.

Gyvenime niekas nestovi vietoje, — viskas keičiasi. Studentai, išlaikę egzaminus, baigę mokslus, gavę darbus, išsikelia, tačiau GINTARINIAI AIDAI nenustojo aidėti Hamiltone. Su pagalba naujų pranešėjų ir susidomėjimu dar Hamiltone tebe gyvenančių ankstyvesnių radio bendradarbių, lietuviška radio programą šiandieną švenčia PENKIŲ METŲ darbo sukaktį.

Šiuo metu per GINTARINIŲ AIDŲ radio programą Hamiltono klausytojai girdi šiuos radio pranešėjus: Aušrą PLEINYTĘ, Eduardą LA-

UCKĄ, Danutę ENSKAITIENĘ ir Liudą STUNGEVIČIENĘ.

Programa yra transliuojama kas sekmadienį nuo 2 val. p.p., stotis CFMU-FM 93,3 iš McMASTERS UNIVERSITY.

Penkerių metų darbo sukačiai paminėti, GINTARINIŲ AIDŲ radio bendradarbių ir Radio Rėmėjų nutarimu, HAMILTONE YRA RUOŠIAMA S KONCERTAS — POPIETĖ-KAVUTĖ ir vaišės.

KONCERTAS numatytas š.m. BALANDŽIO mėn. 8 d., JAUNIMO CENTRO SALĖJE, 5 val. p.p. Programoje — solistės Slava ŽIEMELYTĖ, Anita PAKALNISKYTĖ, muz. Jonas GOVĖDAS ir Hamiltono GINTARINIŲ AIDŲ radio bendradarbiai.

Nuoširdžiai kviečiami visi atsilankyti. Rengėjas

• A. a. Liudviko BORUSO atminimui GINTARINIAI AIDAI — lietuviškai radio programai \$10, — paaugojo p. Deksnio šeima;

A. a. Jono MIKŠIO atminimui \$30, — auką GINTARINIAI AIDAI paskyrė Antanina MIKŠIENĖ.

A. a. Liudviko BORUSO atminimui GINTARINIAI AIDAI paaugojo P. LUKOŠIŲ šeima.

Nuoširdus AČIŲ. L.S.

VALYKLA SPECIALYBĖS:

- BATŲ TAISYMAS
- DRABUŽIŲ PERSIUOVIMAS
- ADYMAS AUDIMU
- MARŠKINIŲ SKALBIMAS
- UŽUOLAIŲ VALYMAS
- SAUGOJIMAS (STORAGE)
- ZOMŠAS

495-90e AVENUE, LaSalle
365-1143

7661 A CENTRALE, LaSalle
365-7146

2955 ALLARD, Ville Emard
766-2667

GUY RICHARD ROOFER — COUVREUR

7725 George LaSalle

Geriausios patarėjas ir darbo atlikėjas stogadengys GUY RICHARD, kuris jau seniai lietuviams patarnauja. Darbą atlieka sąžiningai ir prieinamomis kainomis. Stogo dengimui ar taisymui skambinkite: **364-1470**

Embassy Fur Mfg. Reg'd.

1449 St. Alexander St. Suite 209, Mayor Bldg.

SUTAUPYKITE NUO \$500.- IKI \$1000.- PIRKdami GARANTUOTAI NAUJUS KAILINIUS PALTUS TIESIAI IŠ FABRIKO. DAROMI PATAISYMAI BEI PERSIUOVIMAI
Tel. 845-2912 EMBASSY FUR

J.F. Wilson & Sons Inc.

123 Maple Blvd. 5784 Verdun Ave

Chateauguy, Verdon, Que.

Tel: 691-4763 Tel.: 767-9956

MODERNIOS KOPLYČIOS

